

Fotografie Beachlife Real Estate

Tekst Jort Herder

De sympathieke Brabander, Rob van Lotringen, heeft jarenlang keihard gewerkt om op zijn veertigste het roer om te kunnen gooien en zich te storten op zijn grootste passie: surfen en kitesurfen. Hij deed waar de meeste mensen alleen maar van kunnen dromen. Hij managed sinds 2008 een paradijselijk eiland aan de winderige kust van N-O Brazilië. Zijn einddoel: van deze werkelijk unieke spot, met drie top wavespots en N-O Brazilië's grootste vlakwaterlagune binnen drie jaar Brazilië's grootste wind- en kiteparadijs maken. Inmiddels is hij een jaar bezig en de eerste guesthouses, div. hotels en surfgerelateerde activiteiten schieten al als paddestoelen uit de grond. Tijd voor Surf Magazine om deze niet stilzittende pionier eens uit te horen.

'THE FLATWATER SEA' /

IIHA DO GUAJIRU

Rob, kun je iets over jezelf vertellen?

Ik ben 46 jaar, woon in Knegsel (N-Br), Scheveningen en in Brazilië. Daarnaast ben ik ook vaak in het Zuiden van Frankrijk. Vorig jaar was ik tien keer in Brazilië en acht keer in Frankrijk; om je een idee te geven. Knegsel is voor mij 'thuis'; op de boerderij met twee bordercollies: Jill & Joe, twee paarden, twee katten, zeven kippen en veertig schapen. Scheveningen is eerder ontspannen en werken tegelijk. Frankrijk is de rem op alles: zeilen, relaxen, lekker eten, en 's avonds pret maken en dansen in de top tenten die je daar hebt, meestal met vrienden. Brazilië is werken en de ellendige Nederlandse regenwinter ontvluchten. Brazilië is ook heel veel surfen tussen de wereldtop en flink fysiek bezig zijn. Heerlijk vind ik dat, maar het is ook een beetje 'thuis', omdat ik er op mijn 18e al heb gewoond. Dat land ken ik door en door.

Qua persoon zeggen ze dat ik erg veel energie heb, en ja, dat klopt wel. Ik ben niet erg snel moe. Ik doe ook heel veel aan sport. Ik loop soms twee keer per dag en eet gezond, want ik ben verslaafd aan fit blij-

ven. Ik heb daar veel voor over. Verder ben ik niet erg bang aangelegd. Ik spring zakelijk, als het moet, zo het diepe in. Maar ik denk verder wel héél goed na. Ik houd van grenzen opzoeken, moeilijke dingen tackelen, doorgaan waar anderen afhaken... Het maximale uit dingen halen, daar zit vaak de voldoening. Als je je grenzen niet opzoekt, kom je niet verder en hang je tussen de massa. Zakelijk heb ik van mijn karakter vaak veel profijt. Ik denk en beslis erg snel. Als een ander staat te analyseren, heb ik het al gedaan. Problemen ga ik recht en resoluut op af. Ik stop ook nooit mijn kop in het zand. Ik kan goed de consequenties aanvaarden van de keuzes die ik maak. Goh, ik ben wel open hè! Nou ja, je vraagt wie ik ben en dus krijg je een eerlijk antwoord.

Verder weet ik heel goed wat ik wel en niet wil in het leven. Daar denk ik regelmatig over na en als iets me niet bevalt, dan stuur ik bij tot het weer perfect is. Ik houd niet van mensen die maar raak leven, alles maar laten komen zoals het komt, je moet namelijk zelf lol en succes creëren. Dat komt niet aanwaaien. Ik kan ook niet zo goed tegen trage doellose of onbetrouwbare mensen. Ik wil geen mensen

dicht in mijn buurt waar de mentaliteit ontbreekt of die niet eerlijk zijn.

Mijn hobby's zijn wind- en kitesurfen, waken, zeilen, snowboarden, paramoteuren (paramenten met een propeller op je rug) en tuinieren.

Je surft sinds?

Ik ben al dik 25 jaar een windsurfer. Ik ben begonnen toen ik 16 was. Ik was direct erg fanatiek. Ik heb o.a. meegedaan aan de NL kampioenschappen. Maar dat is inmiddels wel erg lang geleden. Ik voer toen tegen Stephan van den Berg en zo. Ik deed ook erg veel aan freestyle. Nu nog. Ik vind dat het leukste van het surfen; truckjes en behendigheid, totale balans in wat je doet. Een jaar of vijf geleden ben ik ook begonnen met kitesurfen, maar ik moest erg veel werken en had geen tijd om genoeg te watersporten. In 2005 ben ik definitief gestopt met mijn zaak. Ik was toen 41 en ik dacht, als ik nu niet gewoon stop, ben ik straks niet meer fit genoeg om flink te gaan. Ik dacht, straks is het leven voorbij. Ik nam een kiteles. Eentje maar; want eigenwijs zijn en alles zelf willen uitvinden, zit mij wel in het bloed. Toen ben ik gaan reizen om te kunnen wind- en kitesurfen. Ik boekte een aantal surftrips achter elkaar: El yaque (Isla Margarita), RasSudr (Egypte), Dahab/El Gouna (Egypte), Cumbuco (Brazilië), weer Cumbuco en nog eens Cumbuco. Alles bij elkaar was dat vier of vijf maanden surfen en vakantie.

Je deed iets met melkpoeder? Waarom besloot je daarmee te stoppen en je op het surf-toerisme te storten?

Ja, tot 2005 heb ik inderdaad snoeihard gewerkt in mijn eigen zaak in speculatieve commodity trade (grondstoffenhandel, melkpoeder). Een wereld van stress, gigantische omzetten en erg hoge risico's. Maar, als het goed ging kon je enorme winsten maken. Dan was het dikke pret. Maar de prijs was ook erg hoog. Ik had geen tijd. Mensen in die tijd, snapten niet dat ik er tegen kon en er almaar mee door ging. Maar ik dacht elke dag: "nog maar even en dan heb ik genoeg geld en stop ik met werken. Dan ben ik er vanaf en lach ik iedereen uit." Ergens een jaar of 15 geleden nam ik me voor om op mijn 35e te gaan stoppen en iets anders te gaan doen. In de watersport, een haven kopen en uitbaten of zo. Gewoon voor de lol. Op mijn 18e wilde ik al een windsurfschool beginnen. Maar mijn vader zag er niets in en praatte het me uit mijn hoofd. Ok; het heeft misschien wat langer geduurd, dan ik had verwacht, om te stoppen. Ik wist niet dat een zaak afbouwen net zoveel tijd kost als het opbouwen. Maar toch stopte ik uiteindelijk in 2005.

Kun je stellen dat surfen je leven heeft veranderd?

Ja, dat is zeker zo. Zoals ik vertelde wilde ik op mijn 18e al richting de watersport. Maar ik kwam terecht in Brazilië en daarna in de grondstoffenhandel. Dat ging me zo gemakkelijk af dat ik daar maar mee ben doorgedaan. Achteraf ben ik er ook blij mee dat ik het zo heb gedaan. Wat ik vandaag heb, een gigantische vrijheid en alles wat ik me zou kunnen wensen, had ik anders nooit bereikt. Vergeet niet; ik had geen opleiding (havo) en wilde absoluut ver komen. Dan moet je gewoon afzien en gas geven. Toen ik stopte, moest ik een nieuwe weg vinden. Ik wist wat het niet moest zijn (stress en alleen maar werken) en ook wat het wel moest zijn (meer kunnen watersporten, en minder risico's). Ook realiseerde ik me dat ik nogal wat aan denkwerk en getallen gewend was geraakt. Toen ik eind 2005 in Brazilië kwam, wist ik niet dat de onroerend goed markt in N-O Brazilië zo 'booming' was. Ik kwam om te surfen, maar dan wel zoals altijd met mijn oren en ogen open. Dat zit er gewoon in bij mij. Ik wist niet wat ik hoorde. Rendementen van 100% of meer in een jaar tijd! Dat werkte als een magneet op mij. Dan ga ik erg snel schakelen. Brazilië was 'mijn' land en onroerend goed was wat ik graag wilde: 1 + 1 = 3. Ik was 'om'. Dit was wat ik ging doen.

En toen....?

Tja..., van het een kwam het ander. Ik nam een advocaat in dienst en wou eigenlijk 'rustig aan' beginnen. Ik richtte een bedrijf op. Ik kwam in contact met de juiste mensen en kreeg de gelegenheid mee te doen in de Braziliaanse projectontwikkeling. En ja, ik had het binnen de kortste keren weer erg druk. Niet dat ik het erg vond hoor! Ik was eigenlijk toch al weer té uitgerust. Ik werd al bang dat het weer saai zou gaan worden. Mark, een vriend van me, zei recent nog tegen me in Brazilië; 'als je niet oppast kom je straks niet meer aan surfen toe!' Dat moet ik inderdaad goed in de gaten houden. Straks schiet ik mijn doel voorbij.

Hoe kwam je erbij om een eiland te kopen?

Nou het ging allemaal redelijk onverwacht. Een partner belde me, of ik met spoed naar Brazilië kon komen. Het was een 'chance of a lifetime' en als we zouden wachten zou het 'weg' zijn. Ja, met zo'n telefoontje wacht ik niet lang, dan vlieg ik er meteen heen. Ik reed twee dagen later met die partner over de hagelnieuwe snelweg richting Ilha do Guajirú. Nog niet eerder door iemand gebruikt en dus formeel nog gesloten. Maar men liet ons er met de 4x4 overheen.

We reisden van Fortaleza ongeveer 90 min. Eenmaal daar aangekomen wist ik niet wat ik zag. Een schiereiland, met een normale weg erheen. Slingerend door weilanden en heuvels met een prachtige natuur. Niet uitgedroogd en saai, maar supergroen en wild begroeid, tjokvol met kokospalmen, met een mega lagune voor de deur. Ik wist niet dat Brazilië zo'n grote lagune had: 4000 meter lang en 400 meter breed! Met nog bijna geen surfers op het water! We reden met onze 4x4 een rondje op het eiland. Overal zag ik mangroven, zandweggetjes tussen de kokosbladeren om over te rijden en achter het eiland een Amazoneachtige rivier.

"En, wat vind je ervan?" vroeg mijn partner. Ik zei: "Geweldig! Wat denk je ervan als we het samen gaan ontwikkelen?" Zo gezegd, zo gedaan. In minder dan tien minuten hebben we dat toen beslist.

Daar kwam je snelle handelsgeest dus weer even boven. Hoe voelt dat nou om een heel eiland te ontwikkelen?

Gaaf; ik ben er erg blij mee! Maar het is ook een hele verantwoordelijkheid. Het is immers zo'n supermooie natuur; dat mag niet verpest worden. Dat kun je gewoon niet maken. Maar het zou ook dom zijn, zoiets moois omverwerpen uit winstbejag. Ik wil er het liefst een ecologische plek van maken, met bijpassende sfeer en inrichting. Iets in de aard van Jericoacoara; zandweggetjes, met houten hekjes en leuke cabana's. Vakantiesfeer op zijn Braziliaans.

Had je niet zoiets van; ik noem het Isla de Rob ofzo?

Haha, ja, dat zou echt mooi staan daar in Brazilië! Nee hoor, ik vind Ilha do Guajirú een héle mooie naam. Het klinkt lekker tropisch. Omdat veel mensen wel enige moeite hebben die naam uit te spreken, heb ik het tevens 'the flatwater sea' gedoopt, als marketing naam. Maar we hanteren ook 'Ilha do Guajirú, the Ecological Paradise'.

Wat maakt dit eiland nou zo bijzonder om te surfen?

De extreem goede condities, overweldigende natuur en extreme contrasten, allemaal op één plek. Je hoeft helemaal niet te kiezen. Je hebt zowel vlak water als golven op één spot. Op de 'secret spot' zit er niet eens tien meter zand tussen die twee. Waar vind je dat nou? Geoefende kites springen daar vanaf de golven in de zee zó in het spiegelvlakke water. Verder is de wind superstabiel. Met 12-22 knopen net een tikkeltje meer dan bijvoorbeeld in Cumbuco. En ook weer niet teveel, zoals in Jericoacoara. Verder zijn er nog meer belangrijke elemen-

ten. Het is er superveilig, ook niet onbelangrijk. Veel plekken in Brazilië hebben namelijk geen enkele veiligheidsboot, zoals bijvoorbeeld Cumbuco. Daar surfen veel beginners en als het fout gaat mogen ze zelf zien hoe ze terug aan land komen. Dat is onverantwoord. Op de Ilha do Guajirú, 'the flatwater sea', kun je niet afdrijven door het strand aan beide kanten! Daarnaast is de 'main lagoon' ook perfect trainingswater voor gevorderde windsurfers, kites en pro's. Op het supervlakke water is het namelijk steeds gelijk afzetten voor een sprong, optimaal om de hedendaagse ingewikkelde freestyletricks. Als laatste biedt deze plek alles wat je op een vakantie zoekt. Stralend witte stranden, azuurblauw water, een helderschone zee, een geweldige amazoneachtige rivier, massa's duinen en mangroves en een mooie groene sfeer overal omheen.

Is er ook iets voor de mensen die liever droog blijven?

Wil je niets met watersport, dan zijn er talloze andere activiteiten te vinden, welke voor een groot deel worden georganiseerd door de reeds aanwezige surfscholen, Blown Away Sports Resort, de Pura Vida Club en Tender Surf (Kite)school. Zij organiseren regelmatig barbecues, filmavonden, beachvolleyball wedstrijden, party's, kampvuren enz. Maar ook kun je er quadriden, mangrove klimmen, paardrijden, vissen, kanoën, fietsen, wandelen, landboarden en zijn er boottrips en buggytrips. In de omliggende steden kun je verder genieten van forró dansen, capoeira (vecht)dansen en een afwisselend nachtleven, o.a. in Itarema. Niemand hoeft zich te vervelen.

In welk opzicht zijn dit soort projecten anders dan in Nederland?

Nou, ik zie me in Nederland dit soort dingen niet doen. Waar is er een eiland beschikbaar? Een kantoor managen is toch wel ietsje minder gezellig. Ook krijg je in NL. te maken met bergen overheidsregels. In Brazilië zijn natuurlijk ook regels en daar houd ik me overigens ook prima aan, maar het zijn er wel minder en dat maakt het wel makkelijker om alles geregeld te krijgen. Je hebt minder ballast en meer lol. We hebben in Brazilië enkele juristen voor ons werken, van het beste kantoor van Brazilië. Wat denk je dat zoiets in Nederland wel niet moet kosten?

Je hebt nog meer projecten lopen in Brazilië. Kun je daar iets over vertellen?

Ik ben verder bezig met nog twee projecten in Cumbuco. Vila Ventana: 21 appartementen die pal achter Windtown gebouwd worden en Residencia Buganvila: 15 appartementen en een penthouse die op beachfront, iets verderop, gebouwd worden. Het zijn beide behoorlijk grote projecten, die al een heel eind klaar zijn. Op de site, www.beachlife-realestate.com staan alle objecten met informatie.

Waarom eigenlijk Brazilië?

Zoals ik al zei, het is toeval geweest dat ik daar toen zó tegenaan liep. Maar ik heb natuurlijk wel een flinke band met Brazilië. Ik spreek vloeiend Portugees en heb er gewoond. Dus dat was gemakkelijk en snel schakelen. Maar als er geen gezonde zakelijke mogelijkheden geweest waren, was ik er niet terecht gekomen. Het moet wel zin hebben en je moet niet iets alleen maar willen creëren omdat je in Brazilië wilt zijn. Dat slaat nergens op.

Hoe is je Portugees?

Quer me testar?! Haha, erg goed durf ik wel te zeggen. Leg me een juridische akte voor en ik wijs de advocaat op de fouten. Het komt dagelijks voor. Het helpt me enorm. Maar ik beheers ook andere talen. Ik sprak in de melkhandel twintig jaar lang dagelijks Frans, Duits, Engels, Spaans, Portugees en met regelmaat ook nog Italiaans. Nu is dat heel erg handig, met klanten van over de hele wereld.

Woon je er permanent of ben je ook nog wel eens op de Nederlandse wateren te vinden?

Nee, ik wil niet getrouwd raken met Brazilië. Het moet leuk zijn om ergens te komen. Dan moet je dus ook weer weggaan. Ik heb wel een permanent visum, maar ik heb het niet echt nodig. In Brazilië ben ik graag en toch zou ik er niet het hele jaar willen wonen. Dan mis ik mijn vrienden. Maar ook mijn honden en mijn 'thuis'. Ik houd erg van afwisseling en daarom vind ik het ook fijn om op meerdere plekken te wonen, te werken en te zijn. Elke plek heeft zo zijn eigen sfeer en daardoor doe je er andere dingen. Als ik surf, surf ik in Scheveningen, maar soms ook op spots in Zeeland, Brouwersdam of Vrouwenpolder. Maar het meeste vaar ik toch in Brazilië. Want als je altijd kunt surfen in een zwembroek met windkracht 5-6, in water van 26 graden, ga je dan nog vaak surfen in Nederland? Haha, denk zelf het antwoord maar.

Heb je veel met corruptie te maken gehad?

Ja en nee. Ikzelf blijf er ver van weg. Als je wilt, kun je er van alles regelen. Maar één ding vergeten een hoop mensen. Als je iemand omkoopt loop je twee risico's. Ten eerste keert het zich tegen je als men niet tevreden is met jou. Ten tweede kun je niets 'legaal maken', ook niet als je geld betaalt. Als je iets illegaal doet, sluiten ze alleen tijdelijk de ogen, op het moment dat je betaalt namelijk. De wet wijzigen met geld, dat gaat niet.

Hoe zijn de Brazilianen om mee te werken?

Met een heleboel Brazilianen moet je niet willen werken maar vakantie mee willen vieren. Want ze zijn erg aardig, vrolijk, informeel en weten echt wat levenslol is. Dat zijn wij al heel lang vergeten. Wij werken veel te veel en laten ons steeds gekker maken. Maar er is ook een groep zeer succesvolle Brazilianen die top bezig zijn, de key is alleen hen te vinden en er mee samen te werken, dat kost een beetje tijd. Maar de goeden kennen weer andere goeden. Soort zoekt soort. Het is dan zaak, als je ze eenmaal gevonden hebt, dat je ze aan je bindt en niet meer kwijtraakt. Ik doe dat door eerlijk te zijn, anderen ook iets te gunnen en intensieve relaties aan te gaan. Geen hap snap deals die eenmalig iets opbrengen. Ik wil een groep van profi's om me heen. In Brazilië heb ik nu een team van zes à zeven mensen die continue aan de toekomst van Ilha do Guajirú werken, iedereen heeft een andere taak. Eentje doet alle bouw. Een ander doet alle ontwerpen en tekeningen. Weer een ander onderhoudt

alle contacten met de overheid. Drie juristen doen al de contracten, papieren en overeenkomsten en een accountant de projectadministratie. Daarnaast zijn er nog mensen voor de distributie van flyers op verschillende plekken en alle media en promotie doe ik zelf.

Je bent druk bezig met het promoten van Guajirú, wat is het uiteindelijke doel voor het eiland?

Ik wil Ilha do Guajirú promoten en het eiland begeleiden op de weg om Brazilië's top surfspot te worden. Ik twijfel er niet aan dat dat mogelijk is, de vraag is alleen hoeveel tijd het gaat kosten. Er is gewoon geen plek die zoveel potentie in zich heeft. Ik weet ook dat als ik mijn tanden erin zet, dat ik dan niet meer loslaat.

ILHA DO GUAJIRÚ

Spot informatie

LOCATIE:

Aan de N-O Braziliaanse kust ligt tussen Fortaleza en Jericoacoara, op een afstand van ong. 200 km of ruim 90 auto min. Ilha do Guajirú. Alhoewel de naam refereert aan de rijke historie van de locatie als eiland, is Ilha do Guajirú vandaag de dag een schiereiland, met een vasteland verbinding, over een gewone weg. Verder is Ilha do Guajirú sinds de aanleg van een hagelnieuwe snelweg, ineens érg goed bereikbaar geworden (de reistijd is verkort met ruim 1 uur) en daarmee "superhot".

HOE ERTE KOMEN?

Het dichtstbijzijnde vliegveld is Fortaleza International Airport. Vanuit Nederland vlieg je met Fly Brazil, Arke Fly, Air Portugal (TAP) of Cabo Verde airlines (TACV). Op het vliegveld van Fortaleza kun je de bus nemen maar veel gemakkelijker neem je een huurauto (goedkoop en praktisch zodra je er bent). Verder is er een heli-service beschikbaar, tegen een beperkt tarief vlieg je in stijl over de droomstranden

van N-O Brazilië en landt je na ong. 40 min. op Praia da Barra.

BESCHIJVING:

Dit ecologische (surf-)paradijs, een voormalige cocospantage, is met zijn mega lagune van maar liefst 4 km lang en 400 meter breed, een ware top surfbestemming voor zowel de wafevanaten als vlakwaterspecialisten. Geen andere Braziliaanse bestemming kent een dergelijke verscheidenheid aan condities, gecombineerd met een wonder-schone natuur.

SPOTS:

Je hebt de keuze uit drie uitdagende wavespots (waves 1-2 mtr hoog):

- ▷ Praia das Dunas
- ▷ Praia do Guajirú (downwind van dit strand)
- ▷ The Secret Spot

Daarnaast kun je surfen op de giga oppervlakte van de Main Lagoon:

- ▷ Praia da Barra
- ▷ Praia do Guajirú

Tevens kun je een enorme downwinder maken vanaf the Secret Spot helemaal over de main Lagoon, tot aan het uiterste puntje van Praia do Guajirú. Op de Secret Spot vindt je zelfs waves pal naast spiegelgladde water met slechts een zandbank van 10 meter er tussenin!

STRAND CONDITIES:

Ilha do Guajirú kent alleen maar hagelwitte zandstranden, zonder rotsen, of andere obstakels. Je kunt overal gemakkelijk te water en tevens worden beginners door de beide stranden aan weerszijden van de lagune goed beschermd tegen afrijven naar open zee (Dit is zelfs onmogelijk).

VERBLIJF:

Op Ilha do Guajirú zijn diverse beachfront pousada's en verblijfsmogelijkheden. De mooiste is zonder twijfel Casa da Bruxa, houten cabana's direct aan het strand.

WIND:

Garanties (en geen mooie beloftes) die je krijgt:

- ▷ augustus t/m november: 15-25 knopen elke dag!
- ▷ juli/december: 12-22 knopen elke dag!

De overige maanden zul je zeker 5 van de 7 dagen top surfdagen beleven, zodra de zon goed doorkomt en de wind daarmee de thermiek op gang brengt.

Voor alle informatie ontrent de wind op deze bestemming kun je terecht op: www.windguru.com of www.windfinder.com

WEBSITE:

Voor alle informatie om je aankomende surfvakantie te plannen op Ilha do Guajirú kun je terecht op the Official Tourist Site of Ilha do Guajirú: www.ilha-do-guajira.com of www.theflatwatersea.com Hier vindt je tevens 4 diashows, waarvan één mbt. Windsurfen.

WWW.ILHA-DO-GUAJIRU.COM

WWW.THEFLATWATERSEA.COM

